

Udlændingelovens § 25, nr. 1. Det betyder, at den pågældende ikke må genindrejse i Danmark, mens en klagesag verserer i Integrationsministeriet. Det bemærkes i den forbindelse, at en afgørelse om udvisning efter de gældende regler som det klare udgangspunkt først har retsvirkning fra forkyndelsen af afgørelsen for den pågældende udlænding, hvorfor denne først formelt mister sin eventuelle opholdstilladelse ved en sådan forkyndelse.

En udlænding, der er udvist efter udlændingelovens § 25, nr. 1, og som efter forkyndelsen er udrejst af landet, har ikke ret til at indrejse i Danmark. Den pågældende kan heller ikke påberåbe sig beskyttelsen i udlændingelovens § 31, da bestemmelsen efter sin ordlyd alene finder anvendelse på de udlændinge, der befinder sig i landet.

En afgørelse om udvisning medfører, at en allerede meddelt opholdstilladelse bortfalder, jf. udlændingelovens § 32, stk. 1, 1. pkt. I forlængelse heraf træffer Udlændingesservice – med klageadgang til Integrationsministeriet – afgørelse om indrejseforbud. Indrejseforbuddet meddeles for bestandig, jf. udlændingelovens § 32, stk. 4, 1. pkt.

Herudover skal Udlændingesservice i medfør af udlændingelovens § 49 b hvert halve år, eller når der i øvrigt er anledning hertil, undersøge, om der er grundlag for at træffe afgørelse efter udlændingelovens § 32 b. Udlændingesservice skal altså mindst hvert halve år tage stilling til, om grundlaget for vurderingen efter udlændingelovens § 31, hvorefter den pågældende ikke kan udsendes, har ændret sig.

Denne mulighed for genoptagelse af udsendelses-spørgsmålet efter udlændingelovens § 49 b gælder dog kun for de udlændinge, der er meddelt afslag på asyl som følge af flygtningekonventionens eller udlændingelovens udelukkelsesgrunde, men som ikke kan udsendes på grund af refoulementsforbuddet i § 31.

2.4.2. Flygtningenævnet

Flygtningenævnet er et uafhængigt domstolslignende organ. Nævnet er således uafhængigt af den politiske proces og kan ikke modtage direktiver fra regering eller folketing.

Flygtningenævnet består af en formand og et antal næstformænd, som alle er dommere. Flygtningenævnets formand skal være landsdommer eller højesteretsdommer. Herudover består nævnet af et antal medlemmer, som er advokater og beskikket efter indstilling fra Advokatrådet, og et antal medarbejdere fra Integrationsministeriets departement, der er beskikket efter indstilling fra integrationsministeren.

Ved Flygtningenævnets behandling af en sag medvirker formanden eller en næstformand, der er mødeleder. Herudover medvirker en advokat og et medlem fra Integrationsministeriet. Nævnets medlemmer er uafhængige og kan ikke modtage eller søge instruktion fra den beskikkende eller indstillende myndighed eller organisation.

Nævnets møder er som udgangspunkt mundtlige, jf. herved udlændingelovens § 56, stk. 2. Dog kan Flygtningenævnets formand eller den, formanden bemyndiger hertil, henvide en sag til skriftlig behandling efter udlændingelovens § 56, stk. 4, i en række nærmere opregnede tilfælde.

I medfør af udlændingelovens § 56, stk. 4, nr. 5, kan nævnets formand eller den, formanden bemyndiger dertil, henvide en sag, der skal behandles efter § 53, stk. 6, til behandling på skriftligt grundlag, hvis forholdene i øvrigt taler for anvendelse af denne behandlingsform. Et eksempel på, at sager behandles på skriftligt grundlag, er tilfælde, hvor den pågældende udlænding befinder sig i udlandet.

Til stede under Flygtningenævnets mundtlige behandling af sagen er udlændingen, dennes advokat, nævnets tre medlemmer, en repræsentant for Udlændingesservice, en tolk og en sekretær fra nævnsssekretariatet.

Flygtningenævnets møder er ikke offentlige.

Flygtningenævnets møder ledes af formanden eller en næstformand. Mødet indledes med, at formanden sikrer sig udlændingens identitet og redegør for mødets forløb, herunder at nævnsmedlemmerne forud for mødet har haft adgang til sagens materiale. Formanden orienterer ligeledes om, at oplysningerne i sagen vil blive behandlet fortroligt, men at oplysningerne dog i ganske særlige situationer vil kunne overgives til efterretningstjenesterne eller anklagemyndigheden, og at oplysningerne i den forbindelse vil kunne danne grundlag for anklagemyndighedens beslutning om, hvorvidt tiltale skal rejses for forbrydelser begået i eller uden for Danmark. Herefter fremkommer parterne med deres påstande i relation til sagen. Parterne kan under mødet ændre eller udvide deres påstande.

Udlændingen får herefter mulighed for at afgive forklaring. Dette foregår ved, at den beskikkede advokat stiller spørgsmål til sin klient, hvorefter repræsentanten for Udlændingesservice får lejlighed til at stille spørgsmål. Nævnets medlemmer kan også stille supplerende eller uddybende spørgsmål.

Når udlændingens forklaring er afgivet, og eventuel yderligere bevisførelse har fundet sted, får først advokaten og herefter repræsentanten for Udlændingesservice mulighed for at procedere sagen. Parternes ind-